

עפ"א 16562/01/23 - חיליל איוב נגד עיריית עכו

בית המשפט המחויז ב חיפה

31 ינואר 2023

עפ"א 16562-01-23 איוב נ' עיריית עכו
עפ"א 51331-01-23 עיריית עכו נ' איוב

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
המערער/המשיב שכנדג	חיליל איוב
נגד	עיריית עכו
עירייה/המערערת שכנדג	עמי ב"כ עווה"ד הדס לירון-חוץ

פסק דין

בפני שני ערעורים המופנים כנגד החלטות שקיבלו בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת בדריה חסן-חסניין) במסגרת בירור כתוב אישום שהוגש כנגד מר איוב, המיחס לו עבירה לפי סעיף 5(ב)(3) לחוק עזר עכו (העמדת רכב וחנייתו), תשי"א-1990.

על פי עובדות כתוב האישום, מר איוב חנה במקום מסוים בעיר העתיקה בעכו, כאשר נאשר עליו לחנות במקום זה. על המכונית, שחנתה על מדרסה, הונחה הודהה על חיוב בתשלום קנס בסכום של 250 ₪. לאחר ומר איוב ביקש להישפט הוגש כנגדו כתוב אישום. בכתב האישום צוין כי סכום הקנס הצפוי עקב ביצוע העבירה הוא 500 ₪ וצוין גם מספר דוח החניה. כפי שצוין, בהודעת הקנס שקיבל מר איוב יוחסה לו עבירה שונה ונרשם כי קנס בגין הוא 250 ₪.

מר איוב הודה בעצם חנית הרכב במקום האסור. אין חולק כי יש למר איוב היתר לחנות בעיר העתיקה וזאת בהיותו תושב המקום. אלא, שلتענתו חנה במקום האסור (על מדרסה) עקב העדר מקומות חניה זמינים. טענתו העיקרית בבית משפט קמא ובפני, היא טענה לאכיפה ברורנית. המערער טוען כי עיריית עכו אינה מגישה כתבי אישום כנגד אנשים החונים שלא כחוק וזאת בשים לב לקשרתם ויחסיהם עם מלאי תפקדים כאלה אחרים בעיריה.

בית משפט קמא דחה את טענותיו. נגזר עליו לשלם קנס בגין של 500 ₪ וזאת בשני תשלוםומיים. גזר הדין ניתן ביום 21/11/2022.

ביום 5/1/2023, יום לפני מועד הגשת ערעורו למצוירות בית המשפט, פנה המערער לבית משפט קמא ובקש לתקן את חיומו בקנס, כך שיימוד על 250 ₪ במקום 500 ₪. טענתו התבבסה על האמור בשובר הקנס שהוצמד למוכנותו. בית משפט קמא ביקש את תגובת המאשימה ולאחר החלפת טענות לעניין זה, הורה כי היה מקום לחיבת מר איוב בקנס המקורי בהתאם להודעת הקנס בסך 250 ₪ והורה בהתאם להפחית את סכום הקנס שנגזר. על החלטה זו הוגש ערעור

שמעתה את טענות ב"כ הצדדים. המערער מעלה גם בפני בית משפט זה, טענות מטענות שונות נגד תפקוד עירית עכו, באופן שבו מקבלת העירייה החלטות בנושאים שונים. בעניין זה הציג המערער פרוטוקול מישיבת עירית עכו שעסקה בנושאים אחרים והוא מלין גם על התרבות הדינית בישיבות מועצת העירייה. ככל שהדבר נוגע לעיריה, טענתו העיקרית היא טענה לאכיפה בררנית ובמסגרת בית משפט קמא כמו גם בפני, טען כאמור, כי יש כאן החונים במקום והם אינם מחויבים בקשר. גם לבית משפט זה נשלחה פניה דומה עם פירוט מספרים ומconomics.

ב"כ העירייה הציגה דו"ח המפרט את מספרי המconomics אשר הופיעו בראשמה שליח המערער, ומהרשימה עולה שלפחות חלק מהconomics קיבלו קנסות עקב חניה שלא כדין וಹסכים ששולם בגין חוב בקשר.

כבר נפסק, למורת ההכרה כי אין אפשרותה של הרשות לאכוף את הדין באופן מוחלט לפניcoli עולם, ועל אף הותרת מתחם רחוב של שיקול דעת לרשות באשר לדרכי העדיפות באכיפה, האיסור על אכיפה בררנית. אכיפה בררנית היא אכיפה חלקית המבוססת על מטרות פסולות, שיקולים זרים או שרירותיות. איסור זה נובע מהחויבה המוטלת על הרשות לפעול בשווין ובהגינות כלפי הציבור, ושל פגיעה הקשה של האכיפה הברנית באמון הציבור בשלטון החוק [ראו: ע"א 6132/16 **יורם פרדקין נ' מדינת ישראל** (10.04.2018); ע"פ 3507/19 **עובד אלסמד בורקאן נ' מדינת ישראל** (16.03.2020)]. עוד נקבע בפסקה בשנים האחרונות כי די בתוצאה המפללה כדי להקים טענת אכיפה בררנית ואין צורך בהוכחת מניע או כוונה פסולים בכך להעביר לרשות את נטל ההוכיח כי פעולה מטעמים עוניינים וסבירים [ע"א 6132/16 הנ"ל; ע"פ 3507/19 הנ"ל; ע"פ 14/6833 **נפאע נ' מדינת ישראל** (31.08.2015); ע"פ 11/8551/11 **סלכני נ' מדינת ישראל** (12.08.2012)].

בע"פ 11/8551/11 נקבע כי בחינת טענה לאכיפה בררנית תיעשה באספקלריה של שלוש שאלות, שאין מנותקות בהכרח האחת מהשנייה: ראשית, יש לבחון מהי קבוצת השווין עמה נמנה מי שהעלתה את טענת האכיפה הברנית; שניית, כיצד יש לבחון בין אכיפה בררנית פסולה לכך הנשענת על שיקולים לגיטימיים; לבסוף, "בחן הנטול הראייתי המוטל על כתפי הטוען לאכיפה בררנית [ראו גם ע"א 16/6132/16 הנ"ל]. הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית שמורה במקרים חריגים והנטול המוטל על כתפי נאשם/מבקש הטוען לקיומה הוא כבד, שכן לרשות עומדת חזקת תקינות מנהלית ביחס לפועלותיה. אין די בטענה בעלמא ויש להניח תשתיית ראייתית מספקת. תחיליה יש להניח תשתיית ראייתית ראשונית ולהראות כי לכואורה בוצעה אבחנה בלתי רואה בין שוים ואז עבר הנטול לסתור לכתפי הרשות (ע"פ 19/3507/19 הנ"ל).

בשים לב לכללים שנקבעו בפסקה ובשים לב לדברים שעלו בדיון בבית משפט קמא ובפני, עולה כי לא עלה בידי המערער להביא תשתיית ראיית מספקה להוכחת טענותיו לאכיפה בררנית. חלק מהconomics שחנו ללא היתר והופיעו בראשמה שהציג המערער ככלו שלא נקבעו חינוי בקשר. מעבר לכך לא הוצגו נתונים לגבי אותן economics שיתכן שיש בהם כדי להבהיר את העילה לפטירתן מתשלום עבור חניה או מנקודות. מכאן, שטענתו העיקרית בכל הנוגע לעילת ערעוורו, אינה נתמכת בראיות מספיקות.

המערער הולא בפניו עוד טענות רבות על תפקוד עירית עכו בהסדרת מצוקת החניה בעכו העתיקה וכן בנושאים נוספים. מובן כי במסגרת ההליך הנוכחי, בית משפט אינו דין בטענות שונות לעניין תפקוד עירית עכו, אלא אף ורק בסוגיה הניצבת לפתחו. אגדיש כי חלק גדול מהטענות הן טענות לגיטימיות של תושב המוחה כנגד עובדת העירייה, טענות הראיות להישמע. אולם מקום אינו להתרבר, בהכרח, בבית משפט כלל ובמסגרת הליך זה בפרט. ככל שסביר מר איוב כי יש מקום לשנות ולתקן את אופן תפקוד נבחרי ציבור וממלאי תפקדים בעירית עכו, הרי שפותחה הדרך להשפיע ולשנות הן באמצעות פוליטית והן בהליכים אחרים, לרבות תוך הסתייעות במוסד מבקר המדינה וכיוצא באלה. מצאתנו לנכון להבהיר את האמור, מבלתי להביע עמדה בכל הנוגע לאמתות הטענות, דבר שלא התרבר בבית משפט כאמור ולא במסגרת הליכי העreau.

מכל הטעמים שפורטו, לא עלה בידי המערער לבסס טיעונו בראיות. מצוקת מקומות חניה אינה פוטרת ממילוי הוראות החוק. העובר על החוק גענש.

בכל הנוגע לעreau העירייה - בית משפט כאמור שינה את גזר דיןו לאחר שחלף המועד בו ניתן לתקן טעויות סופר. ואולם, מעבר לאמר, בית משפט כאמור שינה את חיוב הקנס בשים לב להודעת הקנס שהודבקה על מכונתו של מר איוב. אלא, שכותב האישום שהוגש נגדו, הוגש בעבירה שונה גם ציין בכתב האישום שהקנס בגינה הוא 500 ₪. אמנם יוער, כי בכתב האישום הפנתה ב"כ העירייה להודעת תשלום קנס שמספרה 37934726 לא הובהר האם זה מספרה של הודעת תשלום הקנס שהוצמדה לחלו רכב מר איוב, כי אז לכארה, קיימת טעות בהפנהה לאותה הודעת תשלום קנס וזאת כאשר החלטה העירייה הגיעו כתוב אישום שונה בעבירה שדין בהensus כפול מזה של הודעת הקנס.

כך או כך, סביר אני כי נפלה טעות תחת ידיו של בית משפט כאמור, לאחר והיה עליו להתייחס לכתב האישום ולא להודעת הקנס. כתב האישום פירט את גובה הקנס שבודעת העירייה לחיב את מר איוב והכל בשים לב לעבירה המפורטת בכתב האישום, שהיא עבירה שונה מזו שבהודעת הקנס. מעבר לכך, כאמור, ההחלטה על תיקון פסק הדין ניתנה לאחר שחלף המועד לתקן טעויות קולמוס.

בשים לב לאמר, אני מקבל עreau העירייה ומעמיד את הקנס על גובה הסכם המקורי שפסק בית משפט כאמור, דהיינו, 500 ₪ שישולם בשני תשלוםים, כפי שפסק בית משפט כאמור. עreauו של מר איוב נדחה.

המצוירות תשלח פסק דין לצדים.

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.